

Adı Saniye

— Kadir Koca · 08 Ocak 2015

ADI SANİYE

"Bey"dedi, bir baktım, "dur bir saniye!"
Kaldırım taşında, dönmüş kediye,
Cebe el attım ki, "vay"diye, diye;
Koynundan bir gülü, sundu hediye.

Dedim" nerelisin?"dedi, "Sivas'lı,"
Çehre pür isyandı,dudağı paslı
Taşa yaş düşünce, kavradım aslı;
Sermaye edilmiş,candan tediye.

Mavi gözlerinde, göç göçtü ışık,
Üst baş param parça,saçlar karışık,
Yoksulluk, eziklik, baş baş yarışık;
Yarım simit böldü,"bari ye" diye.

İliğim üşüdü, bedenim heykel,
Eli göğe açtım,"İlahi tez gel!"
Sırtıma takıldı, parmaktan çengel;
"Saat yüz liracık, adı Saniye"

Pos bıyık, şiş göbek, boyu bir seksen,
Şiraze tam kayık, ayıba eksen,
Sırtı gözüme"bir fiyat çeksen.";
Oysa bir isyandı, hazır bakiye.

Saniye gözünde, donmuştu zaman,
Hüzzamı çalıyor, kaşında keman;
Yamandı, vicdanın,sınavı aman;
Nefsime canımdan, ettim tahliye.

Kaldırımı döver, tak tak her adım,
Biçare yürüyen, kardan adamım.
İfritten suale, cevap aradım;
Yüzüme sırttı, kayıp Türkiye.

08.01.2015

Kadir KOCA

Not:Şiir tamamen kurgusal olup bütün Sivas'lılardan özür dilerim.Orta Anadolu ili olması sebebi ile seçilmiştir.